

บทคัดย่อ

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีผลต่อ เศรษฐกิจของร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารเขตพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย และศึกษาระดับ ความรู้ ทักษะคติของผู้ประกอบการ ตลอดจนสถานะสุขภาพโภชนาการ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการร้านอาหาร จำนวน 3 ร้าน แผงลอยจำหน่ายอาหาร จำหน่ายอาหาร จำนวน 17 ร้านในเขตพื้นที่ ชุ่มน้ำทะเลน้อยอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ระยะเวลาที่ทำการศึกษาระหว่าง เดือน กันยายน 2547-กุมภาพันธ์ 2548 รวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ แบบตรวจร้านอาหาร และแบบตรวจ แผงลอย ทำการทดสอบการปนเปื้อนทางแบคทีเรียในอาหาร ภาชนะ มือสัมผัสอาหาร โดยใช้ชุด ทดสอบ SI-2

ผลการศึกษาลักษณะทั่วไปของกลุ่มเป้าหมายพบว่า ผู้ประกอบการแผงลอย ร้อยละ 82.27 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 23.53 มีอายุน้อยกว่า 34 ปี ร้อยละ 70.59 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 100 ผ่านการอบรมด้านสุขภาพโภชนาการ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อวันระหว่าง 1,000-1,500 บาท ร้อยละ 47.06

ผู้ประกอบการร้านอาหาร ร้อยละ 66.67 เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.67 จบการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา ร้อยละ 100 มีอายุอยู่ระหว่าง 35-39 ปี ส่วนการอบรมด้านสุขภาพโภชนาการพบว่า ร้อยละ 66.67 ผ่านการอบรม ทุกร้านมีรายได้เฉลี่ยต่อวัน มากกว่า 1,500 บาท

ผลการทดสอบความรู้ของผู้ประกอบการ ร้อยละ 100 มีความรู้ในเรื่อง การเตรียมปรุง อาหาร การเลือกซื้อเครื่องปรุง การเก็บอาหารสด อาหารแห้งและวัตถุดิบ การเก็บน้ำแข็งสำหรับ บริโภค การล้างภาชนะ การเก็บภาชนะและการปฏิบัติตัวของผู้สัมผัสอาหาร

ผลการศึกษาด้านทัศนคติพบว่า ผู้ประกอบการส่วนมาก ร้อยละ 100 เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับสถานที่รับประทานอาหารและบริเวณทั่วไปต้องปรับปรุงให้สะอาด เป็นระเบียบ มีการระบาย อากาศที่ดี

สถานะสุขภาพโภชนาการด้านกายภาพ ของแผงลอยจำหน่ายอาหารผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 59.92 ส่วนร้านอาหารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100

การทดสอบการปนเปื้อนของแบคทีเรียของอาหาร ภาชนะ อุปกรณ์ และมือผู้สัมผัสพบว่า ร้านอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 100 ส่วนแผงลอยจำหน่ายอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 55.55